

ALLERHEILIGEN - ALLERZIELEN

Licht in het donker?

De dood komt voorbij bij ieder van ons.
Dan zoeken wij licht.
Je ziet het al bij de rouwberichten.
Ik lees er bij voorbeeld:
“Herinner mij, maar niet in sombere dagen.
Herinner mij, in stralende zon,
hoe ik was, toen ik alles nog kon.”
Of: “Stukje bij beetje
zullen we alleen maar meer
aan jou blijven denken.”
Of: “Hand in hand zijn we gegaan
tot aan de drempel.
Omringd door onze liefde
ben je moedig en rustig heengegaan.”

We zoeken het licht en vinden hopelijk lichtpuntjes,
in de herinnering aan de vele goede dagen,
in de warmte van het samen afscheid nemen,
in de zorg en liefde die we hebben ontvangen.

Durven we ook geloven in een ander lichtpunt?
Dat onze overledenen bij God zijn?
Dat is een ‘gelovige’ visie en uitspraak.
Het drukt een stille hoop uit
en een onvoorstelbare idee.
Het zou mooi zijn
indien het leven na de dood verdergaat:
bijna te mooi en ook wat naïef.

Misschien dat wij het alvast kunnen wensen
aan onze overledenen:
dat zij in een nieuwe levensfase zijn,
dat zij in Gods hemel mogen wonen,
dat zij daar met ons verbonden zijn.
Als wij het wensen aan hen
dan licht het ook een beetje op in ons.

Als die wens bij ons echt is,
dan hebben wij nog een lichtpunt meer
naast al het mooie dat we bewaren kunnen.

Rik Renckens